

— stanowiąc w art. 364bis ustawy o podatku dochodowym z 1992 r., iż w sytuacji, gdy kapitał, wartość wykupu i oszczędności, o których mowa w art. 34 tej ustawy, są wypłacane bądź przyznawane podatnikowi, który uprzednio przeniósł miejsce swego zamieszkania lub siedzibę swego majątku za granicę, przyjmuje się, że wypłata bądź przyznanie miały miejsce w dniu poprzedzającym owo przeniesienie oraz uważając za przyznanie, na mocy drugiego akapitu rzeczzonego art. 364bis, wszelkie przeniesienie, o jakim mowa w art. 34 ust. 2 pkt 3 tej ustawy tak, iż każdy ubezpieczyciel ma obowiązek pobrania z urzędu podatku od płac, zgodnie z art. 270 tej ustawy, z kapitału i wartości wykupu wypłacanych na rzecz osoby niemającej miejsca zamieszkania w tym państwie, która kiedykolwiek miała w Belgii miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w zakresie, w jakim przychody te w całości bądź częściowo powstały w okresie, gdy osoba zainteresowana miała w Belgii miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, mimo iż dwustronne umowy podatkowe zawarte przez Królestwo Belgii przyznają prawo do opodatkowania tego typu przychodów w drugim państwie-sygnatariuszu umowy;

— opodatkowując na mocy art. 364ter CIR 1992 przekazy kapitału lub wartości wykupu powstałych dzięki składkom na dodatkową emeryturę, opłacanym przez pracodawcę lub osobiście przez ubezpieczonego, dokonywane przez fundusze emerytalne lub zakłady ubezpieczeń, w których one powstały na rzecz uprawionego lub po nim uprawnionych, do innego funduszu emerytalnego lub zakładu ubezpieczeń z siedzibą poza granicami Belgii, podczas gdy operacje te nie podlegają opodatkowaniu, jeśli kapitał lub wartości wykupu są przekazywane do innego funduszu emerytalnego lub zakładu ubezpieczeń z siedzibą w Belgii;

— wymagając, na podstawie art. 224/2bis ogólnego rozporządzenia dotyczącego podatków zrównanych z opłatą skarbową wprowadzonego na mocy zarządzenia królewskiego z dnia 3 marca 1927 r., w wersji zmienionej przez zarządzenie królewskie z dnia 30 lipca 1994 r., od zagranicznych ubezpieczycieli, którzy nie posiadają w Belgii siedziby operacyjnej, aby zanim rozpoczną oferowanie swych usług w Belgii uzyskali zatwierdzenie swojego przedstawiciela tam zamieszkałego, który zobowiązałby się w formie pisemnej osobiście wobec skarbu państwa do zapłaty rocznego podatku od umów ubezpieczenia, jak również odsetek bądź grzywnien, które mogłyby wynikać z umów dotyczących zdarzeń objętych ubezpieczeniem, które mają miejsce w Belgii;

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy postanowień art. 18, 39, 43, 49 i 56 traktatu WE, jak również na mocy postanowień art. 28, 31, 36 i 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., jak również przepisów art. 4 dyrektywy 92/96/EWG, który po zmianie podstawy prawnej stał się art. 5 ust. 1 i 53 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-255/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Odzyskiwanie odpadów — Budowa „trzeciej taśmy” spalarni odpadów w Brescii — Ogłoszenie wniosku o wydanie zezwolenia — Dyrektywy 75/442/EWG, 85/337/EWG i 2000/76/WE)

(2007/C 199/07)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Konstantinidis, pełnomocnik, F. Louis i A. Capobianco, adwokaci)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, M. Fiorilli, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 173, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 5) — Naruszenie art. 12 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz.U. L 332, str. 91) — Zezwolenie wydane bez przeprowadzenia oceny i bez ogłoszenia uprzedniego wniosku o wydanie zezwolenia — Budowa „trzeciej taśmy” spalarni odpadów przez ASM di Brescia SpA

Sentencja

1) Nie poddając procedurze oceny skutków wywieranych na środowisko przewidzianej w art. 5-10 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. przed wydaniem zezwolenia na inwestycję, przedsięwzięcie budowy „trzeciej taśmy” spalarni należącej do spółki ASM Brescia SpA, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 tej dyrektywy.

- 2) Nie udostępniając w jednym lub większej liczbie miejsc publicznych w terminie umożliwiającym społeczeństwu zgłaszanie uwag właściwym organom terytorialnym prowincji przed wydaniem przez nie decyzji, zgłoszenia rozpoczęcia działalności „trzeciej taśmy” wspomnianej spalarni oraz nie podając do wiadomości publicznej decyzji dotyczących tego wniosku wraz z odpisem zezwolenia Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/76 z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów.
- 3) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.8.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 czerwca 2007 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (wcześniej Cour d'arbitrage) Belgia] — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles, Ordre des barreaux flamands, Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles przeciwko Conseil des ministres

(Sprawa C-305/05) (¹)

(Dyrektywa 91/308/EWG — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy — Nałożony na adwokatów obowiązek informowania właściwych organów o każdej okoliczności mogącej wskazywać na pranie pieniędzy — Prawo do rzetelnego procesu sądowego — Tajemnica zawodowa i niezależność adwokatów)

(2007/C 199/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle (wcześniej Cour d'arbitrage)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles, Ordre des barreaux flamands, Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles

Strona pozwana: Conseil des ministres

Przy udziale: Conseil des barreaux de l'Union européenne, Ordre des avocats du barreau de Liège

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour constitutionnelle (wcześniej Cour d'arbitrage) — Ważność art. 1 pkt 2) dyrektywy 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 344, str. 76) — Prawo do rzetelnego procesu sądowego gwarantowanego przez art. 6 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 6 ust. 2 traktatu UE — Zasada tajemnicy zawodowej i niezależności adwokatów — Nałożony na adwokatów obowiązek informowania właściwych organów o każdej okoliczności mogącej wskazywać na pranie pieniędzy

Sentencja

Obowiązki informowania i współpracy z władzami odpowiedzialnymi za zwalczanie prania pieniędzy, wprowadzone w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 166, str. 77), zmienionej dyrektywą 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. i nałożone na adwokatów w art. 2a pkt 5 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 3 akapit drugi tej dyrektywy, nie naruszają prawa do rzetelnego procesu sądowego, jaki gwarantuje art. 6 EKPC i art. 6 ust. 2 UE.

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret, Dania) — Hans Markus Kofoed przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-321/05) (¹)

(Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów — Decyzja krajowa opodatkująca wymianę udziałów — Wymiana udziałów — Wypłata dywidendy następująca w niedługim czasie po tym zdarzeniu — Nadużycie prawa)

(2007/C 199/09)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret, Dania

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans Markus Kofoed

Strona pozwana: Skatteministeriet